

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ดังที่ รุ่ง แก้วแดง (2541. หน้า บทนำ) ได้กล่าวไว้ว่า นักวิเคราะห์หรือนักคิดที่มีชื่อเสียงหลายคนต่างก็ฉายภาพของโลกในอนาคต ให้เราเห็นแล้วว่าจะจะเป็นโลกที่ไร้พรมแดน เป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร เป็นโลกแห่งเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาใช้แนวเศรษฐศาสตร์ ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องที่ดิน เครื่องจักร เงินทุนและแรงงาน แต่สำหรับโลกในอนาคตคนจะเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ฉะนั้นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดจะอยู่ที่ “องค์ความรู้” ดังที่ ปีเตอร์ เดริกเกอร์ ได้ทำนายไว้ แม้จะเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารแต่ข้อมูลข่าวสาร (Information) ก็ไม่สำคัญเท่ากับการมีความรู้ (Knowledge) และสังคมที่พึงปรารถนาก็ไม่ใช่เป็นเพียงสังคมข่าวสารแต่ต้องเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้”

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549, หน้า 1) ได้วางอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติไว้ คือ “อุดมการณ์ของหลักการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการจัดการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนโดยรัฐต้องจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองของโลก เพื่อเป็นรากฐานที่พอเพียงสำหรับการใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อการพัฒนาหน้าที่การงานและการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่วนตนและครอบครัว และเพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคต”

การศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนาเอกัตบุคคลและสังคม หัวใจของการจัดการศึกษา คือ หลักสูตร การที่สังคมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงการจัดการศึกษา การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่จะค้นหาว่า การเรียนการสอนที่จัดขึ้นนั้นได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2549. หน้า 134) ที่กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง การวางแผนหรือจัดระบบทางการศึกษาเกี่ยวกับประมวลวิชา ประสบการณ์ ต่าง ๆ

การจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ ยุทธนา ปฐมวราชาติ (2550. หน้า 44) ได้กล่าวว่า คุณภาพหลักสูตร คือ สิ่งสะท้อนถึงคุณภาพการจัดการศึกษา หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของชาติ รวมถึงเป็นแนวทางการปฏิบัติของแต่ละสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพองค์รวมของโรงเรียนให้บรรลุมาตรฐานการศึกษาภารกิจของการดำเนินงาน

ดังนั้น หลักสูตรการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะเป็นตัวกำหนดหรือกรอบของแนวปฏิบัติที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ดังนั้นหลักสูตรจะกำหนดสิ่งที่คาดหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนและแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่างๆ นำไปสู่การสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายหรือจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงต้องอาศัยหลักสูตรเพื่อช่วยในการสอนและการวัดประเมินผลว่า ผู้เรียนบรรลุตามที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดพร้อมนำผลไปสู่การพัฒนาหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 27 ระบุว่า ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาคือ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ จากมาตรา 27 วรรค 2 จึงหมายถึงให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางในส่วนของท้องถิ่นนี้จึงให้เรียกว่า “การจัดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น” (อรรถศักดิ์ อรรถเลิศฤทธิ, 2550. หน้า 66-67) และสถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดความรู้มีคุณธรรมจริยธรรมและยังจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เรียนรู้สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต ภูมิปัญญา ศิลปะวัฒนธรรมตลอดจนให้มีความรัก ความผูกพัน และมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้รวมทั้งจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง (อรรถศักดิ์ อรรถเลิศฤทธิ, 2550. หน้า 66-67)

อ้างศักดิ์ อ้างเลิศฤทธิ์ (2550. หน้า 69) ได้กล่าวว่า หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ที่ดีที่โรงเรียนจัดทำและพัฒนาขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม ตามที่ปรากฏจริงในท้องถิ่นนั้นควรมีเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์จำเป็น 5 ประการ คือ

1. เป็นสภาพชีวิต สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคมจริงของท้องถิ่น
2. เป็นสภาพปัญหา ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนในท้องถิ่น
3. ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญเพื่อพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่นให้ดีขึ้น

4. ช่วยนักเรียนให้รู้จักสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น มีความรักถิ่นและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นให้มีสภาพดีขึ้น

5. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการแก่นักเรียนเฉพาะกลุ่มที่มีความต้องการได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสูงสุด

จากการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านป่าแดง ที่ใช้จัดการศึกษาของโรงเรียนในปัจจุบัน พบว่า การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ยังไม่สนองต่อความต้องการของชุมชน และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจากยังไม่มีหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เหมาะสม ส่งผลให้ครูขาดเอกสารหลักสูตรท้องถิ่นที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากสภาพปัจจุบัน ปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่าแดง ได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนองความต้องการของชุมชน และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของโรงเรียนบ้านป่าแดง เพื่อรับฟังความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ซึ่งจากผลการประชุมสรุปความคิดเห็นได้ว่า โรงเรียนจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในส่วนที่เป็นเรื่องของหมู่บ้านป่าแดง เพราะเหตุที่ว่า หมู่บ้านป่าแดงเป็นหมู่บ้านที่มีประวัติและความเป็นมาที่ยาวนานน่าสนใจสมควรมีการสืบทอดไว้ให้เยาวชนรุ่นต่อไปได้ศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายซึ่งประกอบด้วย ครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำทางศาสนา ผู้นำชุมชน และผู้ทรงคุณวุฒิความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย เพื่อที่จะได้ร่วมกันพิจารณาจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนบ้านป่าแดง และสภาพของชุมชน

จากเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัย จึงได้ร่วมมือกับทางโรงเรียนบ้านป่าแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 พัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเราขึ้นในปีการศึกษา 2550

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ

- 2.1 เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา
- 2.2 เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา
- 2.3 เพื่อทดลองใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา
- 2.4 เพื่อประเมินหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

ประโยชน์ของการวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ทำให้ โรงเรียนบ้านป่าแดงมีหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ที่เหมาะสม สอดคล้อง กับหลักสูตรสถานศึกษา จุดเน้นของสถานศึกษาและความต้องการของชุมชนชุมชน โดยครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดไว้ และเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองตนเอง และร่วมกันสืบทอดมรดกของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป ตลอดจนชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาโรงเรียน และเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) มี 4 ขั้นตอน ซึ่งกำหนดขอบเขตการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความต้องการในด้านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ การงานอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี แหล่งเรียนรู้ ในหมู่บ้านป่าแดง เพื่อใช้ในการกำหนดเนื้อหาสาระในหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ของโรงเรียนบ้านป่าแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้นำชุมชน จำนวน 40 คน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 285 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ความต้องการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา ของโรงเรียนบ้านป่าแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ในด้านองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา ผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องป่าแดงบ้านเรา

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ความเหมาะสมของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

3.2 ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในเอกสารประกอบหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเรื่องบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ประเพณี หน้าที่พระทอง เชื้อนป่าแดง โรงเรียนนายร้อยป่าแดง แหล่งเรียนรู้ในชุมชน และการจัดทำโครงการ สิ่งประดิษฐ์

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าแดง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 25 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องป่าแดงบ้านเรา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรสาระท้องถิ่นเรื่องป่าแดงบ้านเรา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของคุณ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องป่าแดงบ้านเรา

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

- 2.1 ครู จำนวน 19 คน
- 2.2 นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 25 คน
- 2.3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 3.1 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดง บ้านเรา
- 3.2 ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา
- 3.3 ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่โรงเรียนบ้านป่าแดงใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ การงานอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี แหล่งเรียนรู้ ของหมู่บ้านป่าแดง โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา ผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้
2. ความเหมาะสมของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ที่มีองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา ผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 และเป็นหลักสูตรที่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ในเอกสารประกอบหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ที่มีองค์ประกอบ มีค่าระดับความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา โดยวัดและประเมินผลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา

5. การประเมินหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความพึงพอใจตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 แสดงว่ามีความพึงพอใจ

6. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องป่าแดงบ้านเรา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของครูโรงเรียนบ้านป่าแดงที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ในด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

7. ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านป่าแดง ที่มีต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา ในด้านการจัดหน่วยการเรียนรู้ ด้านการจัดสาระการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อนวัตกรรม และด้านการวัดและประเมินผล

8. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องป่าแดงบ้านเรา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านป่าแดง ที่มีต่อคุณลักษณะของนักเรียนที่เกิดจากหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ป่าแดงบ้านเรา